

Úr Innri öfl náttúrunnar

Um birtingu tilverunnar

Ég mun ræða nokkra apra eiginleika þessara tilvera, *tatwas*.

(1) Geimurinn, rúmið ~ Þetta er eiginleiki hljóð-etersins, *akasa tatwa*. Það hefur verið sagt að formtíðni þessa eters sé eins og eyrargöng, samanstandi af örsmáum doppum (*vindus*). Millibilið á milli þeirra gefur eternum lámarks rými fyrir flutning (*avakasa*).

(2) Flutningur ~ Þetta er eiginleiki snerti-etersins, *vayu tatwa*. *Vayu* er hreyfing, því hreyfing í allar áttir er hreyfing í hring, stórum og lítlum. Þessi eter, *vayu tatwa*, hefur hnattlaga hreyfingu. Þegar formhreyfing mismunandi etergerða bætist við hreyfingu *vayu*, verður til flutningur.

(3) Útvíkkun ~ Er eiginleiki fíngerða eldsins, *taijas tatwa*. Það er lögum og myndun hreyfingar sem þessi etertíðni hefur. Gerum ráð fyrir að ABC sé málmkubbur:

Ef við bætum eldi við fer lýsandi eterinn í honum á hreyfingu, og drífur grófu atómin í kubbum á hreyfingu. Ef (a) er atóm, þá tekur það á sig mynd eldstíðnina, *taijas*, og gengur áfram til (a'), og samhæfða stöðu í (a''). Á sama hátt breytir hver þunktur stöðu sinni umhverfis miðju málsins. Að lokum tekur allur málmurinn á sig mótun A'B'C'. Útvíkkun verður þannig niðurstaðan.

(4) Samdráttur ~ Það er eiginleiki vökva, *apas tatwa*. Eins og getið hefur verið fyrr, er stefna þessa eters andstæð eldsins, *agni*, og því er auðvelt að skilja að samdráttur er einkenni þessarar tilveru, *tatwa*.

(5) Samleitni ~ Það er eiginleiki efnisins, *prithivi tatwa*. Við sáum að hann er öfugur við efniseðlið, *akasa*. *Akasa* gefur rými fyrir flutning, en efnið, *prithivi*, ekki. Það er eðlileg niðurstaða stefnu og lögunar þessa eters. Það breiðir yfir rými *akasa*.

(6) Mýkt ~ Það er eiginleiki vökva, *apas tatwa*. Þegar atóm andstæðra hluta koma nærri hvort öðru og taka hálfmána lögun *apas*, renna þau auðveldlega yfir hvert annað. Sú lögun tryggir auðvelda hreyfingu fyrir atómin.

Það sem ég hef sagt hér er nægilegt til að útskýra almennt eðli tilverunnar, *tatwas*. Mismunandi fasi birtingar þeirra á öllum sviðum lífsins mun verða fjallað um á viðeigandi stöðum.

II. Þróun ~

Það er mjög áhugavert að rekja þróun mannsins og þróun heimsins samkvæmt kenningunni um tilveruna, *tatwas*.

Tilveran, *tatwas*, eins og við höfum þegar séð, er endurbirting af *Swara*. Um *Swara*, finnum við í bókinni okkar: "Í *Swara* eru *Vedas* og *shastras*, og í *Swara* er hljómlist. Allur heimurinn er í *Swara*; *Swara* er sjálfur Andinn." Viðeigandi þýðing á orðinu *Swara* er "straumur lífsbylgjunnar". Það er sú bylgjuhreyfing sem er ástæða þróunar óskipulags kosmískis efnis í skipulagða heima, og aftur þá í upprunalegt ástand óskipulegs efnis, inn og út, aftur og aftur. Hvaðan kemur þessi hreyfing? Þessi hreyfing er andinn sjálfur. Orðið *atma* sem notað er í bókinni, ber í sjálfu sér hugmyndina um eilífa hreyfingu, og komin af rótinni *at*, eilífri hreyfingu; það skal bent á, að rótin *at*, tengist

(og er einfaldlega annað form á) rótinni *ah*, andardráttur, og *as*, vera. Allar þessar rætur hafa uppruna sinn í hljóði þegar dýr andar. Í *The Science of Breath* er *sa*, tákn fyrir innöndun *ha*, fyrir útöndun. Það er auðséð hvernig þessi tákn eru tengd rótunum *as* og *ah*. Straumar lífsbylgjunnar sem nefnd var hér að framan má kalla *Hansachasa*, þ.e., hreyfing *ha* og *sa*. Orðið *Hansa*, sem merkir guð, og kemur oft fyrir Sanskrit verkum, er aðeins táknræn framsetning á eilífum framgangi lífsins -- *ha* og *sa*.

Meginstraumur lífsbylgjunnar er hin sami og í mannum í hreyfingu inn- og útöndunar lungnanna, og einnig uppruni inn- og útþróunar í sólkerfinu.

Bókin heldur áfram: "Það er *Swara* sem gaf formið á fyrstu samsöfnun og skiptingu sólkerfisins; *Swara* ræður inn og útþróun; *Swara* er Guð sjálfur, eða öllu heldur. Hið mikla Afl (*Mahashwara*)."
Swara er tjáningarbirting efnisins í mannum, það afl, sem við þekkjum sem þekkir sjálft sig. Við eigum að skilja að þetta afl þverr aldrei. Það er ávallt að verki og hringferill þróunar er forsenda óbreytanlegri tilvistar þess.

Swara hefur tvö birtingarstig. Annað er þekkt á efnissviðinu sem sólar-andardráttur, og hinn sem tungl-andardráttur. Ég mun hinsvegar, á þessu stigi þróunarinnar, merkja þau sem jákvæð og neikvæð. Tímabilið þegar þessi straumur gengur til baka frá upphafi hans er þekkt sem nótt *parabrahma*. Jákvæði fasinn, eða tímabil útþróunar er þekkt sem dagur *parabrahma*; neikvæði fasinn, eða innþróunarhlutinn er þekktur sem nótt *parabrahma*. Þessir dagar og nætur halda óslitið áfram. Sundurgreining þessara tímabila tekur til allra fasa tilverunnar, og því er nauðsynlegt að þau í tímaskeið samkvæmt Hindu *Shastras*.

Um áhrif himintungla á manninn

Sólin er megin lífsgjöf allra lífvera í kerfinu. Á því augnabliki sem ný vera kemur í tilvist breytir sólin eiginleikum hennar, allt eftir gerð verunnar. Sólin viðheldur jákvæðu lífi verunnar. Ásamt sólinni byrjar tunglið að hafa áhrif á veruna með sínum hætti. Það viðheldur neikvæðum þætti hennar. Pláneturnar hafa hver fyrir sig áhrif á lífverunnar. Til að einfalda hlutina hef ég aðeins fjallað um sólina og tunglið, drottna jákvæða og neikvæða strauma í hægri og vinstri helming líkamans, heilans og hjartans, tauga og æðakerfanna. Þeir eru tveir megin uppruni lífs, en við verðum að muna að plánetur hafa áhrif til breytinga á þessa strauma. Raunverulegar tatwic aðstæður hverrar stundar er ákvörðuð af öllum sjö plánetunum, alveg eins og sólin og tunglið. Hver pláneta ákveður hina almennu tatwic aðstæður augnabliksins, og þær aðstæður innprentast í veruna sem fæðist á því augnabliki.

Þessar breytingar svara til birtingu litar prana sem varð á þeirri stundu. Gerum ráð fyrir að rauður litur hefur komið inn í prana þegar tunglið var á annari gráður (2°) í Voginni (Libra). Ef truflandi áhrif annarra plánetna eru ekki til staðar, mun rauður litur birta sig hvenær sem tunglið er í sömu stöðu; í öðrum tilfellum, þegar truflandi áhrif eru fjarlægð. Getur það sýnt sig í mánuði, eða það getur frestast um aldir. Það er mjög erfitt að ákvarða tíma hvenær athöfn sýnir áhrif sín. Það fer að miklu leyti eftir styrk athafnarinnar. Þeim styrk má skipta í tíu stig, þó sumir gangi lengra.

Strax: Þetta styrktarstig hefur áhrif þá og þar;
(2) 30 gráðustyrkur: Í því tilfelli sýna áhrifin sig þegar pláneta er í sama merki og á sama tíma og áhrif athafnarinnar átti sér; (3) 15 gráðustyrkur: Hora; (4) 10 gráðustyrkur: Dreskana; (5) 200 gráðustyrkur: Navaansha; (6) 150 gráðustyrkur: Dwadasansa; (7) 60 or 1 gráðustyrkur: Trinsansa; (8) 1" styrkur: Kala; (9) 1''' styrkur: Vipala; (10) 1'''' styrkur: Truti.

Í hverju prana, í hverri athöfn, nær agni tatwa mesta mögulega og stöðugu aðgengi í varðveislu

líkamans, tatwa mun byrja að hafa áhrif þá og þegar, þar til áhrif þess, þar til það fer yfir hámark sitt að ákveðnu marki. Þá verður það í láginni og sýnir sig hvenær sem sömu plánetur er í sama húsi.

Dæmi getur útskýrt þetta betur. Segjum að eftirfarandi staða plánetna á tilteknu augnabliki, marki tilvistar (tatwic) aðstæður þegar einhver gefin litbrigði hafa komið í prana: 3 apríl, þriðjudagur ~ Pláneta merki Gráða Mínúta Sekúnda Sun 11 22 52 55 Moon 8 16 5 9 Mercury 10 25 42 27 Venus 11 26 35 17 Mars 5 28 1 40 Jupiter 7 15 41 53 Saturn 3 9 33 30 Gerum ráð fyrir að á þessum tíma, að ath

Gerum ráð fyrir að á þessum tíma, að athöfn hafi átt sér stað. Núverandi áhrif mun hverfa innan tveggja stunda tunglsstraums sem líður hjá á þessum tíma. Þá liggja þau í láginni þar til þess tíma sem þessar plánetur eru aftur í sömu stöðu. Um leið og þessi tími líður hjá fær prana ríkjandi lit, áhrifin á efnislíkamann liggja því í láginni. Þau koma aftur í ljós á almennan hátt þegar pláneturnar ná sömu stöðu á ný. Eitthvað af styrknum hefur dvínað á þessum tíma, og orkan fer í dvala þar til hún sýnir sig í smámynd í hvert sinn sem hálf-staða á sér stað, og svo áfram þegar eitthvað af þessu plánetum koma í þessa stöðu og þá er orkan aðeins tilhneying. Þessar nauðsynlegu athuganir þó ónákvæmar séu, leitast við að sýna að áhrif sem myndast á prana, af einhverri athöfn, hversu lítilfjörleg hún er, tekur í raun aldir að fjara út þegar pláneturnar ná sömu stöðu og þegar athöfnin átti sér stað. Því er þekking á stjörnufræði í hávegum höfð í dulspeki Veda átrúnaðar. Eftirfarandi athuganir geta hins vegar upplýst þetta hér á undan eitthvað betur. Eins og áður hefur verið getið er prana mayakosha (orkulíkaminn) nákvæm mynd af Prana jarðarinnar. Reglulegir straumar innri orku náttúrunnar á jörðinni ganga eftir sömu lögmálum og lífið; alveg eins og Stjörnudýrahvirningurinn (Zodiac), prana mayakosha er skipt í hús o.s.f.v. Norður og suðurhalli öxulsins samsvarar hjartanu

og heilanum. Hver þeirra hefur 12 skiptingu; það eru hin 12 dýramerki stjörnuhringsins. Dagleg hringrás gefur okkur 31 chakras sem áður var getið. Það eru jákvæð og neikvæð minni hússkipting. Þá höfum við einn þriðja, einn níunda, einn tólfti og svo áfram að því marki, eða skipting og undirskipting af því. Hvert chakra, bæði daglega og árlega, er í raun 360 °, alveg eins og hinir miklu hringir himnasviðanna. Gegnum chakra eru sjö lífsstraumarnir tengdir: (1) Sólar, (2) tungls, (3) Mars, agni, (4) Merkúr, prithivi, (5) Júpiter, vayu, (6) Venus, apas, (7) Satúrn, akasa.

Prana sem hefur misst styrk síns jarðneska litar, eflir tunglefnið í samræmi við eigin styrk, og myndar þannig fyrir sig einskonar aðgerðarlaust líf. Í þessu tilfalli er hugurinn í draumaástandi. Tatwic orkuáhrif líða hjá á sama hátt og í dagdraumum. Eini munurinn er að í þessu ástandi er ekki til staðar sterkur yfirborðskraftur tatwic áhrifa. Þetta draumaástand einkennist af mjög mikilli ró. Hvað sem hugur okkar hefur af áhugaverðri reynslu þessa heims, hvað sem við höfum hugsað, heyrt, séð eða notið, skynjun ánægju, gleði apas og prithivi tatwa, veik kærleikslöngun agni, gleymska akasa, allt birtist eitt af öðru í fullkominni ró. Sársaukafullar tilfinningar birtast ekki, því sársauki birtist þegar einhver áhrif þvinga sig upp í hugann þegar hann er úr jafnvægi við umhverfi sitt. Í þessu ástandi lifir hugurinn í Chandraloka, sem skilst betur þegar ég ræði um tatwic ástæður fyrir draumum. Aldir líða í þessu ástandi, þegar hugurinn hefur, í samræmi við sama lögmál og myndar prana, eytt út áhrifum fyrra lífs. Sterkir tatwic litirnir sem endalausar athafnir prana höfðu kallað í birtingu dofna, þar til að hugurinn nær langtímastöðu með prana. Bæði hafa misst áhuga á fyrra lífi. Það má orða það svo að prana hafi nýja ásjónu og hugurinn hafi nýja vitund. Þegar bæði eru í þessu ástandi, eru þau mjög máttvana, uppsöfnuð tatwic áhrif prana byrja að sýna sig með endurkomu

plánetnanna til sömu stöðu. Það dregur okkur til baka frá tungl til jarðneska prana. Á þessu stigi hefur hugurinn enga einstaklingsvitund til að taka afstöðu til, svo hann fylgir prana hvert sem tilhneiging þess dregur hann. Það dregst að og mætir þeim sólar geislum sem hafa líka liti, með öllum þeim miklu möguleikum sem liggja fyrir manninn í framtíðinni. Það berst með geislum sólarinnar í samræmi við eðlileg lögmál vaxtarins í fræ sem ber líka liti. Hvert fræ hefur sérstakan einstakling sem er ólíkur öðrum bræðrum sínum, og mannlegir möguleikar gefa því sérstaka einstaklingsvitund. Fræið ber virkt sæði, sem tekur á sig mannlega mynd í kviði konunnar. Það er endurfæðing.

Með stöðugri iðkun hinna átta greina Yoga, er prana hreinsað af öllum miklum persónulegum litum, og af því að það er ljóst að tíminn hefur enginn áhrif á slíkt prana, undir venjulegum kringumstæðum, halda þau áfram til sólarinnar. Þessi prana hafa enga sérstaka persónulega liti; allir sem ganga til sólarinnar hafa næstum sömu tilhneigingu. En hugar þeirra eru ólíkir. Þá er hægt að greina frá hverjum öðrum eftir tilteknum greinum þekkingar sem þeir hafa aflað sér, eða eftir þeim sérstöku og mismunandi aðferðum huglægs þroska sem þeir hafa fylgt á jörðunni. Í þessu ástandi er hugurinn ekki ráðandi, eins og í tunglinu, heldur af áhrifum prana. Stöðug iðkun Yoga hefur gert hann að sjálfstæðum verkmanni, sem aðeins er háður sálinni, og hefur mótað prana í sitt form og gefið því sína eigin liti. Þetta er einskonar Moksha. Þó sólin sé áhrifamesti drottinn lífsins, og að tatwic aðstæður prana hafi nú engin áhrif á prana sem hefur snúið til sólarinnar, hafa plánetustraumarnir enn einhver áhrif á það og það koma tímar þegar áhrif þeirra eru mjög sterk, svo að fyrri jarðneskar aðstæður koma aftur í huga þeirra. Löngun til þess sama og þeir gerðu í fyrra lífi tekur hug þeirra, og undir áhrifum þessara langanna koma þeir stundum til baka til jarðarinnar. Snakaracharya hefur getið þess í athugasemdum sínum við

Brahmasutra að Apantaramah, meistari, hafi birst á jörðinni sem Krishna-dwaipayana, í lok Dwapara og byrjun Kaliyuga.